

עליו גזית

עלון מספר 1559

קיבוץ גזית, 28.06.2019 כו' סיון תשע"ט

מזל טוב

לאור ואסף פז-גליין

עם נישואיכם

למשפחת נוי

עם נישואי

נעמה וטל

לערן ומיכל
וכל משפחת פלקס
עם הולדת הבת

נעמי

לרע ופז
וכל משפחת דוד-הולצמן
עם הולדת הבן-הנכד-הנין

סהר

לרביב ואילנית
וכל משפחת פלנדר עם
הולדת הבן-הנכד

זיו

אור פוגה

ילד/ עידית ברק

מה צריך ילד?
מקום שיוכל לגבוה.
ומבוגר אחד
שיעזור לו עם התקרה

חופש גדול שמח לכל אלו היוצאים אליו בימים אלו!
זמן למנוחה וצבירת חוויות וכוחות להמשך...

בעלון הפעם לצד דיווחים הודעות ותמונות, גם מידע רב על נושא
ההתנדבות, סיכום זמני בהתקדמות הקליטה, לאחר שכיכב בעיתון
"ידיעות אחרונות" ביוזמה מקסימה שעוד יסופר עליה באריכות
באחד העלונים הבאים, בעלון הפעם דבריו של יוסף פורת שקרא
במפגש לנקלטים על התרבות בקיבוץ.

וכמו תמיד בחלקו השני של העלון מגוון טורים אישיים קבועים של
כותבים מהקיבוץ

תודה לצלמים שזוכרים, מתעדים ושולחים אלי תמונות...
פיפה חולי

מנו סיוקן
וכמובן נעמי שחר
אשמח לסיוע בצילום תמונות במהלך אירועי התרבות
(ניתן לשלוח אלי גם בטלפון)

שבת שלום וקריאה נעימה

כרמית רזיאל מאיר

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

גרפיקה ודפוס: נעם - משרד פרסום

מייל מערכת: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד: 265 קיבוץ גזית

ברכות היילים

להגל הגיוס

לדור שולשטיין
ויואב הדרי

להגל השחרור

ללורן אלקחי

מסיימי י"ב

רוני אלהיק מתחילה שנת שירות
הילה בר שדה מתגייסת
גיא גלברד-עובד בחד"א
ישי ויצמן-מתגייס לצנחנים

משולחנו של מנהל הקהילה

צילום: פיפה חולי

דרוש/ה לגזית

ניהול מערכת החינוך בגזית

מהות התפקיד:

א. ריכוז ותפעול מערכת החינוך של קבוץ גזית האחראית על חינוך כל ילדי הקבוץ ואחריות ישירה של מערכת הגיל הרך 0-6.

תחומי אחריות:

- קביעת מדיניות מערכת החינוך (עם מינהלת החינוך)
- אחריות כוללת על כל מערכת החינוך מגיל 0 ועד סיום יב'
- הכנת תכניות עבודה שנתיות ועמידה בהן
- בנייה, חיזוק והכשרה של צוותי החינוך ומתן גיבוי לפעילותם.
- דאגה לאיוש משרות במסגרות החינוך השונות.
- ניהול התקציב של מערכת החינוך
- תכנון עתידי של מערכת החינוך

תחומי עיסוק:

- כינוס פורום חינוך פעיל וקביעת סדר היום.
- ליווי מקצועי, הדרכה ובקרה של רכזות המגזרים השונים (כולל הגננות והצוותים בשיתוף עם היועצת הפדגוגית של המערכת).
- בניית תכנית עבודה שנתית יחד עם רכזות המגזרים והגננות.
- ייצוג מגזר החינוך במוסדות הקבוץ.
- בנייה ובקרה של הניהול התקציבי במגזרי החינוך.
- קשר עם גורמי חוץ (בתי ספר, מועצה, תנועה).
- קשר עם הקהילה והתאמת התוכנית הפסיכו - פדגוגית לקהילה.
- כתובת להורים.

כישורים נדרשים:

- הכשרה פורמלית בתחום החינוך בגיל הרך (העדפה ללמודי תואר)
- ניסיון ניהולי במערכת חינוכית ו/או חברתית עדיפות לחינוך קיבוצי.
- ניסיון בניהול צוות עובדים (יתרון)
- יכולת בהובלת צוות
- תקשורת בין אישית טובה
- גמישות וזמינות

כפיפות: מנהל/ת קהילה

הקף משרה: משרה מלאה
משך זמן התפקיד: 4 שנים
נוהל בחירה: בחירה בקלפי ברוב רגיל

המעוניינים מוזמנים לשלוח קורות חיים ל חוה נח
masha@k-gazit.co.il

"הנוער הציוני"

לפני חודשים ספורים, פרסמתי בעלון את אישורה של הנהלת הקהילה לבואן של מספר קבוצות במסגרת תנועת "הנוער הציוני", בה הנערות והנערים מכירים את מדינת ישראל בכלל, ואת הקיבוץ בפרט. בתאריכים 9-16/7 תגיע קבוצה של 31 בלגים ובלגיות, במסגרת תכנית מובנית, ובליוי 4 מדריכים. הקבוצה תלון בשכונת הצעירים, לעיתים תגיע לחדר האוכל, ולעיתים לברכת השחייה. אנו מאחלים להם ולנו חוויה טובה וחיובית.

סיבים אופטיים

יואב בודינגר פרסם ב"מקומי", אך חשוב לי לפרסם גם כאן: ישנם מקרים בהם האינטרנט איטי, מכיוון שהמחשב ו/או ה-WINDOWS ישן ו/או המחשב לא מחובר ישירות למודם (הקופסא הלבנה שתלויה על הקיר). במידה ויש ספק, מוזמנים ליצור קשר עם יואב (050-3077534), או לפתוח קריאת שירות באתר (sherot.co.il). נדירים המקרים כיום בהם יש בעיה אמיתית של מהירות גלישה בעקבות הסיבים האופטיים.

קבורת קרובי משפחה

כמו בקיבוצים רבים, גם אצלנו שטח בית העלמין מוגבל, ובשלב מסוים ייגמרו מקומות הקבורה.

נושא זה הוצג בהנהלת הקהילה, ולאחר דיון הוחלט כי בניגוד למה שהיה נהוג בקיבוץ, לא יהיה ניתן להמשיך לקבור אנשים שלא התגוררו בגזית בעת פטירתם.

רכזת קהילה

לאחר פרסום משרת רכז/ת קהילה, התקיימו 4 ראיונות בהשתתפות חוה נח - מנהלת מש"א, לילך כהני - רכזת מחלקת יישובים במועצה, ואנוכי. ארבעת המועמדים היו ראויים, אך היה עלינו לבחור באחד/ת. נבחרה ענבר דורון פקר, שמרכזת את התרבות בשנתיים האחרונות. תפקיד זה אמנם משיק לתחום התרבות, אך אינו עוסק בו, ואנו נציב יעדים עד סוף השנה ולשנה העוקבת.

בהצלחה רבה לענבר ולכולנו!

עמוס גורן

משאבי אנוש

1. **סדנת פרישה** - ב- 2.7 יום ג' בשעה 17:10 במועדון, נתחיל סדנת הכנה לפרישה. הסדנא מיועדת לחברים בגילאים 62 ומעלה הנמצאים לקראת שנות פרישתם. הסדנא כוללת 4 מפגשים ומועברת בהנחייתה של גילי ראובני. המשובים מהסדנא הקודמת היו טובים מאוד גם אם לא נרשמתם אתם מוזמנים להצטרף.

2. **רכזת קהילה** - בשעה טובה ענבר דורון נבחרה לתפקיד החדש של רכזת קהילה. ענבר תיכנס לתפקידה בתחילת יולי 2019. מכיוון שזהו תפקיד חדש בקהילה אנו מלווים את ענבר בעבודתה ויחד עם עמוס יקבעו יעדים עד סוף השנה ותיבנה תוכנית המשיך. נאחל לענבר הצלחה רבה.

כאן בשבילכם,
חוה

3. כניסה להסדר ביניים ביחס למשפחות של חברים קיימים קבלת היתר בנייה מצריכה את חתימתה של רשות מקרקעי ישראל על היתר הבנייה. הרשות מתנה את החתימה על ההיתר לחברים שהתקבלו לחברות בקיבוץ לאחר 27.03.2007, בכניסת הקיבוץ ל"הסדר הביניים" ביחס לחברים אלו. בגזית מדובר בחלק מהמשפחות המיועדות לבנות בשכונת שקדים ב' ובמול תבור. יש לציין כי הקיבוץ כבר קיבל החלטה על כניסה להסדר הביניים ביחס לחברים חדשים המתוכננים לבנות בקיבוץ, ועתה נדרש לעשות זאת גם ביחס לחברים קיימים. משמעות ההחלטה היא כי הקיבוץ אחראי עבור המשפחות לדרישות שיעלו מצד רמ"י כלפיהן, כולל ערבות לרמ"י ככל שתידרש. בפני ההנהלה הוצגה הצעת ההחלטה ונספח התחייבות המשפחות עליו עליהן לחתום. ההנהלה אישרה את ההצעה.

שבת שלום

נעה דוד

אינטרנט בקיבוץ גזית

החל מחודש דצמבר 2018 פועל בקיבוץ גזית אינטרנט מהיר על תשתית סיבים אופטיים, מי שמרגיש איטיות בגלישה יכול לפנות למוקד השירות של גזית בטלפון 04-6791911 או לפתוח קריאת שירות באתר <http://sherot.co.il/login> הכניסה לאתר עם תעודת זהות (פתיחת קריאה שירות באתר מגיעה ישירות למוקד השירות של גזית) מי שמתקשה מוזמן לפנות אלי yoav@k-gazit.co.il או בנייד 050-3077534

יש לקחת בחשבון שאיטיות בגלישה יכולה להיות גם ממחשב ישן ולא מתוחזק או מכרטיס רשת ישן שאינו יודע להתמודד עם מהירות גבוהה בקו האינטרנט ההמלצה שלי היא לעבור לווינדוס 10. ווינדוס 7 עוד מעט כבר יוצא מהמחזור ולא יקבל עדכונים והגלישה באתרים תתקל בקשיים ואי תאימות לאתרים שונים.

משתתפים - אלאונורה זורניצקי, צביקה אלטמן, סוניה קולודנר, כרמית מאיר, אסף פלג, אורי קרן, ברכה סלע, עמוס גורן, איציק מסרי, נעה דוד.

חסר - עדי קדרון.

מוזמנים - רון רוזן - מבקר פנים, מירטה לוי - יו"ר ועדת ביקורת, קלאודיה פופר - מנהלת חינוך, ליטל מטה - אדמיניסטרציה בחינוך.

סדר היום

1. דו"ח ביקורת על הוועד המקומי.
מוזמנים: רון רוזן, מבקר הפנים של גזית, מירטה לוי ויו"ר ועדת ביקורת.
2. לקראת פתיחת ב"ס "מוכר שאינו רשמי" בספטמבר הקרוב - דילמות ומחשבות. מוזמנות: קלאודיה פופר מנהלת החינוך, ליטל מטה אדמיניסטרציה בחינוך.
3. כניסה להסדר ביניים ביחס למשפחות של חברים קיימים.

סיכום

1. דו"ח ביקורת על הוועד המקומי לשנת 2018
בבכל שנה עלינו להגיש למועצה האזורית את דו"ח הביקורת על הוועד המקומי. מכיוון שבגזית קיימת זהות ועדים, הנהלת הקיבוץ היא גם הוועד המקומי של הקיבוץ, כשיו"ר הקיבוץ הוא גם יו"ר הוועד המקומי.
מטרת הביקורת היא לוודא כי התנהלות הוועד נכונה, בעיקר בכל הקשור לתקציב המוניציפאלי המגיע מהמועצה.
רון הציג את הביקורת, ציין כי השנה התבקש לערוך שינוי בפורמט הדו"ח - מפורט ומקיף יותר מאשר בעבר, ועבר על ההמלצות להמשך.

2. לקראת פתיחת ב"ס "מוכר שאינו רשמי" בספטמבר הקרוב - דילמות ומחשבות.
המאבק על ביה"ס ממושך ורצוף מהמורות ואי וודאות. את המאבק מנהלת עמותת ההורים, בגיבוי ובקשר מתמיד עם הנהלות הקיבוצים. לאחר הדחייה שקיבל ראש המועצה במשרד החינוך להקמת ב"ס מקומי, הוא פנה לקביעת מועד נוסף לפגישה על ב"ס על אזורי במשרד החינוך, כשבנייתם הוגשה בקשה להקמת ב"ס מוכר שאינו רשמי בגזית.

למרות אי הוודאות ביקשו קלאודיה וליטל להציג רעיונות להערכות לקראת אופציה זו. החשש מבחינת מערכת החינוך הוא שכתוצאה מהעלות הגבוהה של ביה"ס, ייפגע החינוך הבלתי פורמלי, והניסיון הוא לבחון איך ניתן לבנות מערך מתחשב שישמור על החינוך הבלתי פורמלי לצד ב"ס שעדיין אינו מוכר ועלויותיו גבוהות.
קלאודיה וליטל הציגו מספר רעיונות, המתייחסים לשיתופי פעולה אפשריים בין החינוך הבלתי פורמלי של הקיבוץ לבין ביה"ס, ולעלויות הצפויות להורים. בדיון שהתקיים נאמר כי אם ביה"ס חשוב לנו כקהילה, חשוב לתמוך בו בדרכים שונות כי זהו מאבק שמחייב נחישות רבה, כשבחוד המאבק נמצאים ההורים, שהם חלק מהקהילה.

יחד עם זאת, כשנדע יותר פרטים, כל הצעה קונקרטית תגיע לאישור בהנהלה ובמידת הצורך גם בקיבוץ.
נכון למועד הישיבה, ולבטח עד פגישתו של אייל בצר במשרד החינוך, עדיין לא ברור ההמשך.

סיכום ישיבת מינהלת החינוך 20.6.19

5. לסיום הישיבה קיימנו דיון ראשוני על חשיבות ומשמעות שנת מצוות (בר/בת מצווה) ואיך יוצרים מסורת קהילתית סביב הנושא. מצד ההורים מורגש הצורך והרצון בקיום תהליך משותף, גם מערכת החינוך רואה את חשיבות הנושא וכבר החלה לבדוק דרכים ליצירה וביסוס של מסורת זו.

ישנה אפשרות להיעזר במנחה בעל נסיון בתחום לגיבוש ההורים סביב התכנים הראויים והרצויים. אך צוינה גם החשיבות של שילוב כוח מקומי בהתארגנות ובהובלה, כדי שניצור המשכיות של ליווי ותרומה לגיבוש מסורת קהילתית שלנו בנושא שנת המצוות. דנו גם בצורך להפעיל שיקול דעת בעניין דיון פתוח עם ציבור גדול יותר מבין חברי/ות הציבור, מכיוון שהנושא נוגע לקהילה כולה ולא רק להורים של קבוצה מסוימת.

לכל חברי הקיבוץ

ב-1 ביולי נפתח החופש הגדול של חברת הילדים. בזמן ארוחת הצהריים יוגש האוכל לילדים בשולחן הגשה נפרד שימוקם בצמוד לקופות.

אנו מניחים שבהתחלה יהיה קצת אי סדר אך לאחר תקופת הסתגלות קצרה נחזור לשגרה.

בברכה צוותי החינוך
גיורא וקלאודיה

זימנה וסיכמה: אסתר לבנון מורדוך

השתתפו: קלאודיה פ, גיורא נ, עמוס ג, ליטל מ, נוגה פ, ג'ודי א, כרמית מ, אור פ.ג., נועם י, התנצלו: הילי כ, נעמי ש, זו ההזדמנות לברך את אור פז גלין שהצטרפה למינהלת החינוך, וללא ספק תרומתה תהיה חשובה. זו ההזדמנות גם להזכיר שבמהלך התקופה האחרונה נפרדו מאתנו חבר ושתי חברות, מסיבות אישיות שונות, ולכן נשמח מאד להצטרפות חברות, ובמיוחד חברים, אשר החינוך בביתנו הקיבוצי חשוב לבם וישמחו לתרום מזמנם ומדעותיהם.

הנושאים שנדונו:

1. הוצגו תכניות הקיץ של החינוך החברתי, שנבנו על בסיס העקרונות החינוכיים הכלליים שהוצגו לא פעם, עם דגש הפעם על הייחוד האישי של כל חניך תוך הכרה וקבלה של אחרים. הוצגו התכניות המפורטות של שכבות הגיל השונות, כשהדגש הוא על מעורבות ופעילות של כוחות מקומיים, תוך שילוב מספר יציאות גם לטיולים וגם למפגש עם ילדים ממקומות אחרים. עבור הנעורים, נבנו הפעילויות תוך שילוב תכניות שהוצעו על ידי הנערים/ות עצמם ועם כמה פעילויות נבחרות מטעם המועצה. כל התכניות כמובן מוצגות לעיונם והערותיהם של ההורים גם כן.

2. קלאודיה הציגה את מצב הצוותים לשנה הקרובה, בעקבות פגישות המשוב והתכנון עם הצוותים השונים. בהשוואה לשנה הקודמת, מסתמנת הפעם יציבות די גדולה במצב הצוותים בגיל הרך, כשאולי תהיה ניידות מסוימת בין הבתים. בחינוך החברתי הצוותים מתוגברים בקיץ על ידי נעורים ומדריכים חדשים ובהמשך יפורסמו הצוותים לשנה הבאה.

3. פה המקום לציין שקלאודיה פופר מנהלת החינוך בקיבוץ הודיעה על סיום עבודתה בגזית בסוף קדנציה של 4 שנים בחודש ספטמבר 2019. סיבת קבלת ההחלטה הייתה פנימית שלה ללא קשר לתקופה המעולה וההערכה שחווה אצלנו.

4. בהקשר של הצגת התכניות לקיץ, ומתוך מחשבה על הצגת התכניות לשנת הלימודים הבאה בעתיד הקרוב, התפתחה בישיבה שיחה חופשית בדבר התהליכים הרצויים בקשרים שבין מינהלת החינוך הציבורית לבין הנהלת החינוך הפורמלית. ישדעות לכאן ולכאן וכנראה נצטרך להתאים את מאפייני מינהלת החינוך לצרכים של המערכת והיוזמה והמעורבות שצוות המינהלת יהיה מוכן לקחת על עצמו והכל בתאום עם מנהלי החינוך. בכל מקרה חשוב להשאיר ראש פתוח, ולאפשר לכל מי מהצוותים (בין אם הפורמליים ובין אם מנציגי הציבור) שמעוניין/ת לקדם נושא מסוים להביאו בפני מנהלת החינוך הציבורית וליזום חשיבה ודיון.

מהנעשה בקליטה

צילום: נעמי שחר

ברווחים.

• דובר על המיסוי והסכמים מיוחדים לנקלטים.

הכינו: אסף פלג ונעה דוד

מפגש מס 4 - הקהילה

המפגש עסק ב 3 תחומים מרכזיים בקהילה - חינוך, בריאות ורווחה ותרבות.

• **חינוך** - הוצגו תחנות בחינוך לאורך השנים, החזון בגיל הרך, חזון החינוך הבלתי פורמאלי והרציונל בשאיפה להקמת ב"ס קהילתי.
• **בריאות ורווחה** - הוצגו עקרונות הערבות ההדדית כתשתית עקרונית, הוצגה הו.לצרכים מיוחדים.

• **תרבות** - הוצג סרטון לקט - 70 שנה ב 7 דקות. שמענו על התרבות הקיבוצית ממבטו האישי של יוסף פורת. וקיימנו דיון פתוח בנושא תרבות בונה קהילה.

• **סיימנו בסיכום** עוגני הקהילה ומשל האבנים.

הכינו: עליזה בר שדה וחדוה שיין.

סמינר הקליטה הסתיים, כל מפגש היה חוויה מעניינת, מרגשת, מלמדת ומעשירה. מי שהשתתף, זכה.

לסמינר הוזמנו החברים מעצמאות כלכלית, שמחנו על ההשתתפות.

לבסוף - חברים רבים השתתפו ולקחו חלק פעיל בסמינר. היו שהנחו, הכינו פרקים, השקיעו מזמנם ויכולתם ותרמו לאיכות

המפגשים. תודה רבה!

רבקה וילנד

בחודשים האחרונים סיימנו את התהליך הפורמלי של הקליטה לחברות שכלל:

סיום אבחונים, חתימה על הסכמים, תחילת תשלומים ולבסוף קבלה לחברות - שהסתיימו בהצלחה.

סך הכל 29 משפחות התקבלו לחברות ועוד משפחה אחת שתשלים בשבועות הקרובים את התהליך. בשיחת קיבוץ הקרובה, נרים כוסית ונברך את 56 החברים חדשים שרובם כבר מתגוררים כאן, ונברך את הקיבוץ על צמיחה משמעותית המורגשת היטב בחיינו.

לפנינו המשיך הטיפול בהסדרת הבית, לכל משפחה לפי בחירתה, אם ברכישה ושיפוץ של בית קיים או בבניית בית חדש. במקביל ממשיך תהליך הקליטה החברתי בערוצים הפורמליים ובמשעולי החיים.

לאחרונה, קליטה יזמה ובצעה סמינר קליטה שהתקיים במהלך החודשים אפריל - יוני.

קיימנו 4 מפגשים בימי שישי שכללו ארוחת בוקר והצגת 4 נושאי תוכן.

מפגש מס 1 - סיפורים על ראשית הדרך והקמת הקיבוץ.

• שמענו מחיים שורר על הימים הראשונים, על חברות צעירים/ות שהגיעו מעולמות שונים ובנו במו ידיהם ישוב, מההתחלה ועד מה שאנחנו היום.

• פנל עם נציגי שכבות וגרעינים שנקלטו לאורך הדרך ושיקפו את הצמיחה והקליטה לאורך השנים.

• קיימנו שיחה על אחת הדילמות המרכזיות שהעסיקו את הקיבוץ- המעבר ללינה משפחתית.

הכינו את המפגש: בנימין כהן, איציק סרוגו ואנוכי

מפגש מס 2 - המבנה הארגוני - כיצד מתנהל הקיבוץ

• עסקנו בשאלה - מה בין קואופרטיב וקומונה לבין הקיבוץ?

• הרלוונטיות של הקופרציה לקיבוץ של היום.

• שינויים והתאמות שנעשו במבנה הארגוני בגזית.

• הוצג המבנה הארגוני המעודכן וכיצד הוא עובד.

• התקיים פנל של ממלאי תפקידים מתקופות ותחומים שונים והמסר היה - החשיבות להיות מעורב, לקיים שיח, להשפיע, להוביל, לפעול לפיתוח וצמיחה, לקחת אחריות.

הכינו את המפגש: אסתר לבנון מורדוך ועמיר אברמוביץ'

מפגש מס 3 - המבנה הכלכלי של הקיבוץ - מאין מגיע הכסף ולאן הוא מופנה

• הוצג פרח המודל מההיבט הכלכלי.

• מבנה המשק והתעשייה בראי ההיסטוריה.

• הוצגו מקורות התקציב - מאין מגיע הכסף? מהמשק, התעשייה ושכר עבודה של החברים.

• השימושים - לאן הולך הכסף? בכפוף לעקרונות מודל גזית 2019.

• דובר על מבנה תקציב הקהילה, השלמת תק"ה והשימוש

על התרבות בקיבוץ

וצריך להחזיר את הסדר על כנו. צריך להביא ולהחזיר, להרים, להוריד, לסחוב מפה לשם, ומשם לפה. ואיפה התורנים לעזאזל? אמר מי שאמר, שיצירה מורכבת מו אחוז של השראה ו-99 אחוז של זיעה. וכמה שהוא צדק!!!!

צילום: נעמי שחר

חשבה שיעניין, והביאה לפירסום (מתוך דיווחי התנועה): אסתר לבנון מורדוך

שווה להיות שווים (דיווח מכנס ביזמת מטה התנועה הקיבוצית) המועדון בקיבוץ גניגר היה צר מלהכיל קרוב למאה ממלאות וממלאי תפקידים מעשרות קיבוצים מהמרכז והצפון, אשר הגיעו לכנס התנועה בנושא האחדות סטטוסים, תחת הכותרת "ברוכים השווים".

הכנס שאורגן כולו על ידי פעילות ופעילי התנועה בשותפות בין המחלקה המשפטית, רכזי האזור, יחד עם אגף כלכלה והקיבוץ הדתי נוהל על ידי איילת הרים (מבוא חמה) וענת מרלא חפץ (נירים) שנכנסו לפני כחצי שנה למחלקה לצמיחה ופיתוח קהילה בתנועה.

את היום פתח מזכ"ל התנועה, ניר מאיר, שאמר לבאות ולבאים: "על סדר היום שלנו ביום הזה: קליטה לחברות מלאה, משמע - האחדות סטטוסים. תהליך ההתמודדות של הקיבוצים עם המשבר הכלכלי והחברתי, לפני כעשרים שנה, הביא עימו פתרונות יצירתיים, מסוגים שונים, בכדי לשמר את חצרות הקיבוצים כחצרות שוקקות חיים.

עם תום המשבר, התייצבות הקיבוצים והתגברות איומים מסוג אחר, נוצר צורך "לארגן מחדש" את הציבור הקיבוצי המגוון שיצרו הפתרונות הללו. התנועה הקיבוצית ידעה כל השנים להתאים עצמה לנסיבות משתנות. נראה כי אנו ניצבים שוב בפני אתגר כזה. אני שמח שבכדי לחדד את הצורך ולתאר "למה ואיך" אירגנו אגף החברה והקהילה בתנועה הקיבוצית עם אגף הרכיזים והמחלקה המשפטית, בשיתוף פעולה עם הקיבוץ הדתי".

אחריו סקרה עו"ד מרב ניב את המצב המשפטי-חברתי של ריבוי סטטוסים בקיבוצים במבט עבר-הווה-עתיד והדגישה כי חוסר איזון בזכויות וחובות בין אנשים שונים החיים בקיבוץ אינה הרגשה סובייקטיבית בלבד, אלא אי שוויון הלכה למעשה, המוביל לאי שקט ולהפיכת הסטטוסים ממצב פורמלי למצב של הבדלי מעמדות.

לא צריך להיות סוציולוג גדול, כדי לדעת כי הבדלי מעמדות מביאים לכך שבמקום 'קהילה אחת' מתרבים הדברים המפלגים. עו"ד ניב הדגישה את ההבדל בין העבר הלא רחוק כל כך לימינו אנו: "אם בהתחלה כולם רצו להיות ב"עצמאות כלכלית" כמעמד נכסף, היום תופסים אותו כמעמד נחות כשבאים לקבל החלטות לגבי העתיד המשותף. לפעמים, ברגע זה האידיאליה מתחילה להתערער".

המטרה כיום היא: יצירת קהילה קיבוצית מייטבית באמצעות צמיחה מקיימת - מתוכננת, תוך התייחסות לכלל הקבוצות בקיבוץ, לזהות הקהילתית, לתשתית הארגונית ולמשאבי הקיבוץ. אז מה בעצם אנחנו רוצים? חיזוק הקיבוץ באמצעות הגדלת מספר החברים באגודה השיתופית החקלאית תוך קיום שותפות מלאה.

כתב יוסף פורת לסמינר נקלטים, גזית 14.6.19

קודם כל, בתור חבר מהשכבה הוותיקה, המייסדת, הרשו לי לברך אתכם על החלטתכם להצטרף כחברים עתידיים לקבוץ גזית. העתיד יוכיח: הגעתם הביתה.

אחרי 68 שנים של חיים במקום, אני משוכנע: גזית זה מקום קסום. בשום מקום אחר לא תמצאו זריחות ושקיעות מדהימות כפי שהן משתקפות כאן, עם קומפוזיציה של צבעים, תמיד חד פעמית, ועוצרת נשימה, כאילו הצייר של הטבע התמקם באיזו פינה אסטרטגית של הקבוץ והעניק לנו בלעדיות על האוצר השמימי הזה.

ולעצם העניין: בעיני תרבות זהו חלק אינטגרלי של המושג קבוץ. אמרת חברה עשירה בנכסים רוחניים: בספרות, בשירה, במוסיקה, בציור. ללא הנכסים האלה המשלימים את מלחמת הקיום החברתית, יתכן ישוב פורח אבל בשום אופן לא קבוץ. כשם שבלי חדר אוכל, הלב הפועם, קבוץ איננו קבוץ, כפי שלצערנו ניתן להוכיח במציאות הסובבת אותנו. שלט על הכביש המצביע על הימצאו של קבוץ, אומנם יש- אבל בישוב פנימה שולט השימועון. המפגש היומיומי נמנע, אין פסח, אין פורים, הקבוץ מתרוקן מזהותו. הכלכלה אולי תפרח אבל הנשמה תהיה חלולה. אין מי שיעצור את השקיעה הכפרית.

מראשית ימיו, למרות המחסור והמצוקה השכיל הקבץ להפנות- כמו בספור הסיני- מטבע אחת ללחם ומטבע אחת לפרח. כבר בשנים הראשונות פעלו שלושה חוגים תרבותיים: מקהלה, חוג דרמטי וחוג ריקודים.

היינו אז קבץ מונוליטי מבחינה אידיאולוגית ובזמן בחירות היה אחד החוגים מתלווה לפעילות בישובים הקרובים- בדרך כלל המקהלה או להקת הריקודים. אבל גם קרה שפעם פעמיים הצגנו מחזה של צ'כוב. בימים ההם רוב הקהל היה מורכב מעולים חדשים מכל העולם שידע ליהנות גם אם לא הבינו מילה. אנחנו היינו "שרופים על הבמה" ולא חשבנו.

באנו למקום, היה אולם כמעט מלא, מחאו כפיים -זהו. את שלנו עשינו, תרמנו את תרומתנו למאמץ המלחמתי.

מה שמאפיין את התרבות הקיבוצית היא העשייה הרציפה, תוצרת בית.

היצירה העצמית, הפעלת הכוחות והפוטנציאל התרבותי הגלום בחברה, ניצול הכישרונות בתחומים השונים. זוהי תרבות שבונה קהילה.

זה אכן נשמע טוב ויפה אבל עליה וקוץ בה: זוהי עבודה קשה ומפרכת. והצד השני המשלים של המטבע הוא, הצורך בנוכחותה התומכת והמפרגנת של הקהל שלמענו טורחים. העושים במלאכה המאומצת הזאת מצפים שחדר האוכל יהיה מלא או המועדון מפוצץ. חשיבות התמיכה, הפרגון והעידוד, אין לה שיעור, למי שעושה ולמשקיע. ההתעלות היא הרבה מעל לשגרת הקיום והפרנסה.

ולהבדיל, בחנוכת המפעל לקרמיקה "נעמן-גזית" (שם סגירתו הפך ללול) מנתה המקהלה 40 חברים!!!

מאז ועד היום הפכה התרבות לאחד מעמודי התווך של הקבוץ. במופע יום העצמאות האחרון, באו לידי ביטוי כישרונות חבויים ומפתיעים. התוכנית המושלמת של חג השבועות האחרון הוכיחה שוב את כוחה של המסורת התרבותית כגורם מלכד שבונה קהילה.

ואם ברצף תרבותי עסקין, אי אפשר שלא לפאר את ארבעת המופעים המאוד חכמים ומושקעים בשנים האחרונות בחתימת ידה של מיכל ושהוקדשו לאלתרמן, ל. גולדברג, חנוך לוין וא. איינשטיין.

לסיום אומר: הקליטה השפיעה על האיזון הדמוגרפי, על השלמת מערכת החינוך ועל תגבור הרזרבות התרבותיות. עלינו לטפל ולטפח את העתודה התרבותית כדי להבטיח שלא תנותק השרשרת.

לדאבוננו האולמות שלנו הם מאוד מודולריים. צריך לסדר אותם

המסכת הייתה מלאה בביכורי יצירה מקומית:

ריקודים: גן חרוב ב"הורה מדורה", גנון רקפת והנערות ב"ריקוד הציפורים", הסבים והנכדים האלופים שלנו שעלו לריקוד "סבים עגלולים" תודה רבה לדנה רזיאל ולנופר כהן על הריקודים. ושירים של אורית גלבמן והלהקות: מלכות לנצח: רותם סאאל, איה פלקס, עפרי קשת, רז בראל, עדן שוורצר, ירדן בראל, ליבי אלהאייק ויובל פראג' צמד נומה: נגה אשר ומאיה עוז. תודה לנגנים: אלון לובנפלד וערן פלקס.

בנוסף להופעות זכינו לצפות בתהלוכה מרשימה- תודה רבה לכל הענפים שלקחו חלק. לאחר ארוחת הערב החגיגית בחדר האוכל נפתחה הקפיטריה ופצחנו בהרקדה סוערת עם איתן אוסטרובסקי הגדול מכולם. בשעה 21:30 התקיים במועדון תיקון ליל שבועות מעניין ומיוחד- שילוב של אומנות דת ודת. שיח אמנים בנושא "המהגרים" תערוכה של אברהם סדרינס ושתי קולגות בהנחיית טלי גורן ספיר שדיברה על המהגרות ממגילת רות ועסקה בקשר בין אמנות הגירה ועליה.

תודה רבה לטלי אלון על העזרה בארגון החג.

בימים אלו מסתיימת תקופה ארוכה ועמוסה בחגים ובעשייה- זה זמן נהדר להודות לצוותי החגים שליוו אותנו השנה והפיקו אירועים נפלאים- תודה לכם! זה גם זמן נפלא להזמין את כל מי שעדיין לא זכה לקחת חלק ולהיות חלק מצוות חג להצטרף לחגיגה! לקראת עונת החגים הבאה אני פונה אליכם לקחת יוזמה ולהצטרף לאחד מצוותי החגים- נשמח לראות פנים חדשות בעשייה המקומית. זיכרו - מי שמעורב יותר נהנה יותר!

אז מה היה לנו החודש:

פתיחת הסיפוריה: אירוע פתיחה לכבוד האיחוד של הארכיון והספרייה. הקהילה הזמנה לטקס קצר בו ברכו עמוס גורן וקלרה, אופירה גיבורי הקריאה סיפור קצר שכתבה לפני שנים רבות ברכה, אמא, הרמנו לחיים עם כוסיות פטל צוננות וקלרה גזרה את הסרט.

למעלה בסיפוריה התקיימה פעילות יצירה קהילתית- האנשים הזמנו להכין "תעודות זהות" אישית- קיבוצית שכללה פרטים כמו- "מה המקום האהוב עלי בקיבוץ?" "מה ארצה להיות שאהיה גדול? ועוד. לאחר מכן נפתחה בחדר האוכל פינת צילום משפחתית באדיבות צבי הולצמן- הצלם המיתולוגי של גזית.

ברגע שהחשיך פצחנו במרתון סרטי DUCK T.V האייקונים בדשא שמאחורי המועדון, נזכרנו בקליסיקות המעולות "העלובה" "שתיקת הממורמרים" ועוד וצחקנו המון. התמונות יתווספו לתעודות הזהות שהכינו המשפחות ובעתיד תזכו לראותן כחלק ממיצג של הסיפוריה. היה אירוע קסום ששילב בצורה נפלאה בין ישן לחדש, עבר ועתיד.

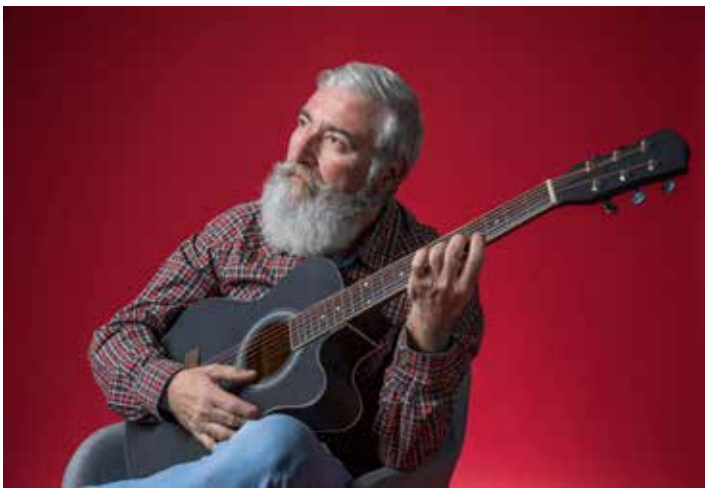

שבועות

בשבועות נהנינו מהפנינג גדול שכלל פארק חבלים, פינת קעקועים, פינת יצירה באדיבות המפעל, שזירת זרים עם יעל וליאור סורוקה המקסימות, מתחם קטנטנים, ג'מבורי, פינת ליטוף באדיבות צאן ורפת גזית, פינת איפור עם שיר גנזורי הנהדרת, יצירת שרשרת טנא, מתחם רטוב, דוכני מזון ושתייה ועוד....

לאחר מכן הגיע הזמן למסכת שבועות.

השנה הנחו את המסכת יונתן קנסקי (שאף כתב את הטקסט) ורחלי אלטמן בכישרון והרבה קסם. למודאגים שהופתעו שדורון ספיר לא על הבמה אל דאגה- הוא ארגן את התהלוכה ועזר לתפעול מאחורי הקלעים. זוהי הזדמנות נהדרת להודות לדורון על שנים של ארגון והנחיית תהלוכות שבועות בגזית.

לחברים שלום!

בנווה - גזית מתקיימת כל שבוע כל השנה מסורת "קבלת - שבת". בשעה 11.00 בצהריים, לפני א. צהריים. בהתאספות זו אנחנו מדליקים נרות שבת, שרים שירי שבת, מספרים סיפור ומקנחים בחלת - שבת. קבלת השבת היא ציון לסוף שבוע והתחלה של שבוע חדש, לדיירים ולצוות. בשעה זו מוזמנים בני משפחה וכל ידיד ומכר החפץ להצטרף אלינו. אנו פונים לחברים שיש להם כלי -נגינה ויכולים לעזור לנו להנעים את זמירות השבת והשירה המשותפת בנווה - גזית. התנדבותך לחצי שעה מזמנך - לא יותר. תאפשר לדיירים להרגיש שמחה והנאה וכוחות רעננים לשבוע חדש...

בבקשה ליצור קשר עם אלה - מנהלת הבית

בתודה מראש ושבת שלום שני - מדריכת תעסוקה

חברים ותושבים יקרים,

אנחנו מבקשות להודות לכם מקרב לב על היענותכם לתרומת דם.

תרמתם 48 מנות דם!
עמדנו הפעם ביעד וזה משמח ומרגיע.

בריאות טובה ושלמה לכולנו,
מריה, זינה ואפרת

קיץ להיט בפאב גזית

כדורגל - בעקבות בקשות מהחברים פאב הקיטור פתח את שעריו בשבת לצפייה משותפת בגמר ליגת האלופות בליווי בירה צוננת וחברה משובחת.

מדעל הבר - בערב שישי התמלא הפאב מקצה לקצה בחברים בגילאים שונים שבאו לשמוע את הרצאתו של עמיר אברמוביץ "אבולוציה - ההיסטוריה של היקום והחיים על כדור הארץ" היה מעניין, מצחיק ומעשיר. לאור ההצלחה מתוכננת הרצאת המשך! תודה לעמיר על ערב מרתק.

LIVE MUSIC - בערב שישי האחרון התקיימה במרפסת הפאב הופעה של אחד משלנו - יאיר גורן. היה משמח ומרגש לראות הרבה קהל מקומי במגוון גילאים שהגיע לפרגן ולהנות מהיצירה של יאיר, שאגב - הופיע רק עם שירים מקוריים שלו. תמיד נעים לצפות בחברה איכותיים משלנו שתורמים ליצירה המקומית בגזית. תודה רבה ליאיר על הופעה מיוחדת במינה ותודה למיכאל מטה על ההגברה.

כיף קיץ בברכה גם השנה אנחנו ממשיכים במסורת הנהדרת של כיף קיץ בברכה, באירוע הראשון נהנו המתרחצים מפרחים משתוללים, בועות סבון ענקיות, רחצה לילית, פיצות של החד"א, קינוחים של תרבות גזית ומהקלסיקה המשפחתית - אלאדין. תודה לכל מי שבא להנות איתנו.

מה מצפה לנו:

12/7 מסיבת בריכה +18 עם D.J Shahr

Ronen

18/7 כיף קיץ בברכה

25/7 הופעה בפאב - אודי הורביץ

26/7 גזית משתלטים על הסחנה

16/8 מסיבת טו באב בברכה

**שלכם,
ענבר דורון פקר**

עדכוני צוות מעורבות חברתית

צילום: נעמי שחר

יש מי שזקוק להן! בארגון 'חברים לרפואה' - תרופות וסיוע בעת צרה' - ישמחו לקבלן! פעולה קטנה של כל אחד מאתנו, יכולה להציל חיים ולעזור ולהמון משפחות (וגם הזדמנות לעשות סדר בארון התרופות). אז אם יש לכם תרופות פתוחות או סגורות שאין לכם צורך בהן יותר, ובמיוחד תרופות הניתנות כחלק מטיפול מציל חיים - איספו אותן והעבירו אלינו.

ניתן להביא כל תרופה! גם תרופות שפג תוקפן (עמותת חברים לרפואה מעבירה אותן להשמדה ירוקה באופן מבוקר. עדיף להעביר מאשר לזרוק לפח!)

ניתן להביא התרופות לענת ירון, או ישירות למזכירות אנף קהילה ורווחה במועצה.

- התנדבות בעמותת 'משל' - מעטפת שירותים לחייל הבודד המשוחרר: כידוע, החיילים הבודדים נשארים בודדים גם לאחר השחרור מהצבא. עמותת 'משל' מספקת מעטפת של שירותים ומאפשרת פעילות התנדבותית גמישה עצמאית ומלאת סיפוק. פרטים בפייסבוק העמותה, באתר, או דרך ענת ירון.

- אירוח ילדים מפנימיית כפר יחזקאל - לסופי שבוע וחופשים: דרושות משפחות מלוות לילדים המתגוררים בפנימייה בכפר יחזקאל. בפנימייה ילדים מכיתה ב' ועד כיתה י"ב, אשר יוצאים פעם בשבועיים ובחגים לבתי ההורים. חלק מן הילדים אינם יכולים לצאת לבתי הוריהם, לילדים אלה מחפשים מתנדבים לאירוח או "משפחה מלווה".

"משפחה מלווה" כשמה כן היא - לוויו הילד לאורך גדילתו, דרך פתיחת הדלת לאירוח בסופי שבוע, חגים וחופשים.

צוות הפנימייה מלווה את המשפחות המארחות ומספק הדרכה מקצועית וליווי מקצועי ככל שידרש. צוות הפנימייה מספר כי מניסיונם - החיבור בין ילד למשפחה מוליד ברוב הפעמים קשר אמיץ ומשמעותי לשני הצדדים ועבור רבים מילדי הפנימייה זוהי חוויה משנת חיים.

משפחות שמעוניינות לשמוע יותר ולבחון את האפשרות לשמש כמשפחה מלווה - מוזמנות לפנות ישירות אל ענבל אדלר - עובדת סוציאלית בפנימייה: 050-4035210 | bzinbaladler@gmail.com

לפרטים נוספים על הרעיונות שהעלו כאן, או ליוזמות שלכם בתחום התרומה והמעורבות החברתית - מוזמנים לפנות אלינו ונשמח לקדם אותן יחד.

נעה קולודנר וענת ירון.

שמחות לעדכן במספר פעילויות ויוזמות שהתקיימו בגזית בחודשים האחרונים, ועל כאלה שמתוכננות לתקופה הקרובה:

1. אירוח תלמידים מבי"ס 'חופית' בחיפה:

ביום חמישי 20/6 ארח המרכז הצעיר את תלמידי כיתות ב'-ג' מבית הספר היסודי 'חופית' שבחיפה. את החיבור יצר בן קאפמר - בנם של לריסה וזאב, שמלמד בבית הספר. ביה"ס נמצא במרכז של שכונת שער העלייה בשוליה המערבים של העיר חיפה. רוב דיירי השכונה הם עולים חדשים מבר"מ ומאתיופיה, וממנה באים גם כל תלמידי ביה"ס חופית. רוב התלמידים מגיעים מרקע סוציו אקונומי נמוך ומאופיינים בקשיים רבים כגון: משפחות עם תפקוד הורי לקוי, קשיים התנהגותיים, קשיים רגשיים, ליקויי למידה, פערים לימודיים ועוד. בית הספר מהווה עבורם "בית חם מכיל ומרגיע".

במהלך היום טיילו הילדים בין ענפי הקיבוץ - ברפת, בצאן, בקומונה ובחדר האוכל. בצהריים נפגשו עם ילדי המרכז הצעיר, אכלו יחד בחדר האוכל, ולאחר מכן נפגשו לפעילות משותפת עם ילדי המרכז הצעיר בהנחיית המורים שלהם ומדריכי המרכז שלנו.

המתארחים הכינו את הביקור זמן רב מראש, בתהליך לימוד וחקר שהביקור בגזית היה גולת כותרת שלו (אולי כמו אצלנו פעם - שלמדנו את נושא 'העיר' ונסענו לחיפה לסיום הנושא). ילדי המרכז הצעיר זכו לפגוש ילדים שבאו ממקום אחר ומזרם חינוך שונה, לקחו חלק בפעילות המשותפת ונהנו מאד מהמפגש. בן קאפמר הודה לגיורא לצוות המרכז וילידים - על הביקור והאירוח החם. גיורא והצוות סיכמו את הביקור כחוויה חיובית מאד שיצרה רצון ועניין להמשיך ולהיפגש.

2. **אירוח משפחות מיישובי עוטף עזה** - קיבלנו פנייה מהתנועה הקיבוצית לארח יום בילוי והפגה לתושבי אחד הקיבוצים ביישובי עוטף עזה. מסתבר שגם בימים של רגיעה - מתחדד ומתחזק הצורך של תושבי הדרום בפסק זמן מרוחק מהאיום היומיומי בו הם חיים. נענינו בשמחה לקריאה ואנחנו פועלות יחד עם ענבר דורון (בתפקידה החדש כרכזת הקהילה) לחיבור עם אחד הקיבוצים בעוטף ותיאום מועד להתארחות שלהם אצלנו. לכשיהיה מועד - נעדכן את הציבור ונשמח לכל עזרה בארגון האירוח!

3. **תרומה כספית לקיבוץ הראל:** לאחר השריפה הגדולה שפגעה בשני יישובים בחבל מודיעין - הקיבוץ העביר תרומה כספית לקיבוץ הראל לצורך טיפול ושיקום בנזקי השריפה בשטחי הקיבוץ. זכות היא לנו שביכולתנו לסייע. ולו במעט.

4. **ולמי שמחפש/ת עוד רעיונות יצירתיים לפעילות ערכית ובעלת משמעות, או להתנדבות קבועה או חד פעמית - הנה כמה רעיונות:**

- סיוע במיון התרומות שנתרמו לתושבי מבוא מודיעין - במחסן שנמצא במושב טירת יהודה שבחבל מודיעין. ניתן לארגן נסיעה מאורגנת או עצמאית, בילוי משפחתי או של כמה חברים, בני נוער וכד'. פרטים ליצירת קשר - דרך ענת ירון.

- תרומת ילקוטים וציוד לימודי לילדים שאין ידם משגת: תרומת ילקוטים, קלמרים, מחברות וציוד לימודי - (רק דברים במצב מצוין). ארגז לאיסוף התרומות יוצב מחוץ לחנות יד שנייה. אפשר להניח שם עד 31/7 ואנחנו נעביר את התרומה לרכזי הפרויקט ברמה הארצית. (פרטים במודעה המצורפת).

- יש לכם בבית תרופות שאין לכם צורך בהן יותר? אל תזרקו אותן!

החיים זה כן קיבוץ / יונתן קנסקביץ' שיבולים בקנה

משה קניסקביץ

"גם אי אפשר להתייחס רק למקרה שלה... יש עוד כמה שחודשים כבר לא ראו בית".

ההכנות לחג הלכו והאיצו ועדיין לא נמצאו החברים או החברות שיסכימו להחליף את אלו שאינם. "תהלוכת הביכורים בספק 'השנה' אמר שלום לאביו כשפגש אותו בכניסה לכלבו. 'כמזכיר, אתה חייב לדאוג להמשך תקין של המערכת, תחשוב על משהו'. זעף עליו אביו בעודו מעמיס את אופניו בשקיות המזון. 'אולי תבקש מהחברה שלך, הותיקים?' שלום שאל והפעם נתקל בתגובה זועמת. 'אתה יודע שלום... גם לנו היו מלחמות והסתדרנו, כי היינו חייבים, אז תסתדרו, אתם ילדים גדולים ואתם הקיבוץ עכשיו'. כשלתפס אל השיחה הצטרפה מירה שמאז ששלום ראה אותה בשדה, ניסה להימנע ממפגש חזיתי עמה. 'מה צריך לסדר?', אני מוכנה לתת יד'. פנייתה של מירה הפתיעה את השניים שלא היו מוכנים לכך. 'אז מה את מציעה?' שאל שלום בתמיהה.

ברחבת הפלחה עמדו כמה חברות קיבוץ והביטו על הטרקטור האדום והגדול שעמד בחנייה. "את מכניסה לראשון ואז לאט לאט את מרימה את הקלאץ" הורה שלום לבתיה שהייתה הראשונה לנסות. "אל תפחד, כן... יופי... בתי... צעקה לה מירה מהצד, אך הטרקטור קפץ וכיבה את מנועו, כמעט שמשליך את שלום מן הכנף עליה ישב. 'די, אני לא יכולה!' מלמלה בתיה בכעס. 'בואי שושנה', קרא שלום אל הבאה בתור 'תורך...' המשיך ושלח אליה את ידו. 'את עבדת ברפת פעם, לא?'. שושנה הביטה בטרקטור ובשלום והחלה לחפש מפלט מן הסיטואציה. 'כן...' אמרה שושנה, 'אבל אני לא מוכנה להיות האישה היחידה בתהלוכה... חוץ מזה שאני ילדתי לפני כמה חודשים ואני צריכה להיות גם בקטע של התינוקות החדשים, אז אולי לא, בעצם. 'רק אם באמת תיתקע, אז אני אשתתף'. וכך עלו וירדו מיטב בנות המשק שמירה הצליחה לארגן לעניין וכמו שבאו כך הן הלכו, משאירות את מירה ושלום לבדם ברחבת הפלחה.

"כן". ענה לשלום קול נשי עייף וחסר סבלנות בצד השני של הקו. "אשמח לדבר עם קצין השלישות החטיבתי" ביקש שלום מהפקידה הצעירה שאת קולה לא זיהה. "תגידי לו שזה שלום המזכיר מקיבוץ הקוצרים, כבר דיברתי איתו השבוע ולפני שבועיים והוא יודע שעליו להחזיר לי תשובה על שמשון". "הוא לא כאן, להשאיר לו הודעה?", ענתה לו. "רק תגידי לו שאנחנו מחכים... לשמוע משמשון ושאין לנו כוח אדם, אז שיעשה מאמץ לברר מה אתו, אפילו רק לחג, הקיבוץ צריך אותן פה". ביקש שלום ביתר שאת. "אעביר לו" נבחה עליו וניתקה. שלום ניתק את השיחה, סימן באיקס גדול את השמות האחרונים שנותרו לו ברשימה ונשען לאחור על כיסאו, מבטו דרך החלון במוחמד, הפועל הערבי היחיד בקיבוץ, מוביל על טרקטור באלות קש גדולות לכיוון טחנת הקמח הישנה.

5' חברה אני צריך... בעצם שישה יחד עם הטרקטור שיוביל את הנשים והתינוקות...". אמר שלום למוחמד שהיה די מופתע מהבקשה הלא שגרתית. "שישה חברה... בסדר... סחתיין. אני אשאל בכפר, מקווה שלא יהיה בעיה... אתה יודע...". מלמל מוחמד כשהוא בוחן את פניו המבוטות של שלום. "כמובן שנשלם ביד רחבה ואם בא להם הם יכולים גם לאכול מהדוכנים חופשי חופשי" הוסיף שלום כדי לוודא שלא יהיו היסוסים.

באותה השנה, שנת 1974, כמה ימים לאחר יום השואה שהיה נורא מתמיד, לא היו זיקוקים ביום העצמאות וקיבוץ "הקוצרים" ליקק את פצעיו מיום הזיכרון הראשון בו הנופלים היו "בשר מבשרו". "אם אנחנו רוצים לחגוג את חג השבועות עלינו למצוא מענה לחוסרים בכוח האדם" אמר שלום המזכיר הזמני, שהחליף את יגאל הצנחן שהלך ברצון באותו יום כיפור ארוך ומאז לא שב. שתיקה אחזה את היושבים במועדון לחבר. זו הייתה שיחת קיבוץ ללא שיחה. שלום לא גויס בגלל אותה פציעה ארוכה מן הקרב ההוא ברפיח בששת הימים וקשה לומר שהצטער על כך שלא זכה להיות במלחמה כה נוראית. "כרגע ישנם לא מעט חברים שלא חזרו עדיין ממילואים ועלינו למצוא תכנית חלופית אם ברצוננו לחגוג את חג השבועות כהלכתו... ונכון, זה יהיה חג עצוב לכל המשק, אך עם זאת עלינו להוכיח לאויבנו שהם לא יצליחו לשנות את אורח חיינו."

"איך נחגוג זה שבועות כשיעקב מהרפת מת? וחיים מנגריה מת... ושמשון משלחין מת? ויגאל מת?" שאל גרישה מועדת תרבות במבטא רוסי כבד, נאבק בשברי קולו כשבעיניו נוצצות דמעות שקטות. "עלינו לצמוח מן השכול שנפל עלינו כמכת מצרים, אמנם האדמה שחונה אך אנו הממטרים". ענה שלום בממלכתיות שרק בקיבוץ אפשר היה לשמוע בנושאים כה מדממים. "חייבים להמשיך הלאה, כך גם הם היו רוצים וכך גם נעשה, למרות הכאב הגדול. על הזיקוקים כבר ויתרנו, מה הלאה?"

"אין להם תחליף...". מלמלה רוחליה שעדיין לא התאוששה ממות אחיה בקרבות הבלימה ברמת הגולן. "חוץ מזה שאנחנו לא יודעות לנהוג בטרקטורים הללו". לחשה רבקה שמאז ומתמיד עבדה בחינוך. "ואתם, חברים?" פנה שלום אל חבורת הגברים המצומצמת שישבה בפינת המועדון, "אנחנו לא בעניין" מלמל חיימקה. "לדעתי גם ככה אי אפשר לחגוג באמת כשהם מסכנים את נפשם שם".

4 הרוגים היו לקיבוץ במלחמה הנוראית הזו ודווקא בשנה השביעית והכי טובה שהייתה למשק מאז עלה על האדמה. היו אלו שנים בהן הקיבוץ הלך והתבסס, הילודה הייתה בשיאה, ענף הרפת הפלחה תפסו תאוצה ואז באה מכת המחץ הזו. משום מקום וצל גדול של שכול הוטל על הקיבוץ.

הכול החל באותו יום שבת בלתי נשכח בעת שחגגו את יום הכיפורים בעל האש המסורתי ביום האחרון של הבריכה. "סיר בשר, סיר בשר!!" זעק הרדיו ורוקן את הקיבוץ מגברים כמעט לחלוטין. בהתחלה לימים אחר כך לשבועות וחודשים והלוויות וזעקות שבר ודממה ואויר כבד לנשימה.

באחד הימים של אחרי המלחמה וההלוויות פסע שלום בשדות הקיבוץ כפי שעשה מידי יום מאז שסיים את שיקומו, כשלפתע שמע בכי עולה מכיוון אחת מחורבות הכפר הנטוש. בבהלה רבה הוא ניגש לראות מה העניין וכשפסע אל המבנה העצוב, הבחין במירה, אלמנתו הטרייה של שמשון מהפלחה ממררת בבכי בין האבנים והיא איננה מבחינה בו. בידה החזיקה תמונה מיום חתונתם ובידה השנייה ליטפה את בטנה ההריונית. "שמשון... שמשון... שמשון... מתי תחזור", ייבבה. שלום התלבט וחשב מה עליו לעשות, אך לבסוף הלך משם והרי אין הוא יודע מה לעשות במקרים שכאלו שבהם האישה מתגעגעת והבעל בצבא ואולי עליו פשוט לדווח לרות מועדת לוויית. "היא בטח תדע מה לומר... למרות שהוא לא מת" חשב לעצמו כשהתקרב חזרה אל הקיבוץ.

צילום: נעמי שחר

היה זה יום תכול שמיים וריח של קיץ עמד באוויר בעוד שכל הקיבוץ עמד וחיכה מתחת לטחנת הקמח הישנה כשמאחוריה באותו הזמן עמדו שלום ומוחמד וחילקו הוראות אחרונות לפועלים המבוהלים שישבו עם חולצות לבנות מכופתרות וזרי פרחים על ראשם, נעים באי נוחות על כיסאות הטרקטורים ומנסים להבין מה עליהם לעשות. "אוקיי, מוחמד, החג הזה הוא כמו העידל פטר של הקיבוצים, אז חשוב שהם יבינו את זה". ותגיד להם שאיך שהם שומעים את המילים 'חג שמח' שיתחילו לנסוע". ביקש שלום ממוחמד שהנהן ומלמל "על הכיפאק..." תוך כדי שהוא בוהה בטחנה ונזכר לרגע בימים בהם היה עובד בה בתור ילד קטן יחד עם סביו, ימים מאושרים וברוכים, לפני בואם של היהודים. שלום מיהר אל הרחבה הגדולה, שם חיכה קיבוץ שלם לשמוח. הוא הרים את המיקרופון באויר, כיחכך בגרונו ובגרונ ניכר זעק: "ועכשיו לרגע לו כולנו חיכינו: תהלוכת הביכורים... חג שמממ...", כשלפתע נשימתו של שלום נעתקה. אל כיוון הרחבה הלך והתקרב נג צבאי שבפעם האחרונה שביקר בקיבוץ היה זה באותו יום איום, בו נשא 4 ארונות אל בית הקברות כשמאחוריו קיבוץ שלם צועד בשתיקה. הנג נעצר מול עיניהם המשתאות של חברי הקיבוץ ההמומים ומתוכו יצאו שישה חיילי מילואים עייפים, מאובקים, מזוקנים ומחויכים. "מה אתם כל כך מופתעים?! צעק שמשון שיצא אחרון. "איפה היא?". זעק ומיהר לרוץ אל כיוונה של מירה שכבר רצה ריצת ברווז הרינונית לכיוונו.

"חג שמח!" צעק שלום המרוגש אל המיקרופון, מוחה את הדמעות מעיניו ולפתע נזכר... אל הרחבה נכנסו הטרקטורים...בשיירה ברורה, אחד אחרי השני ועליהם מכל הטוב של אותה השנה. נושאים עמם ביכורים ומסיעים "לא מוכרים".

והקיבוץ קפא מלכת והביט במחזה שאם לא היה קורה באמת, בוודאי שלעולם לא היה אפילו נכתב.

הטור של תמר

מימוש עצמי, החופש הגדול ומה שבאמצע

המימוש העצמי הוא המניע המרכזי לצמיחה אישית ולפיתוח הכישורים האישיים בצורה הטובה ביותר. הנטייה למימוש עצמי היא הכוח המרכזי אשר מניע את האדם, או במילים אחרות: המימוש העצמי אחראי לפיתוח כל האפשרויות הטמונות ביחיד. בעוד שהקיום הפיזי משותף לכל בני האדם, הצמיחה האישית היא ייחודית לכל פרט, בהתאם לשאיפת ההתקדמות שלו. שאיפה זאת היא שמובילה להישגים.

כדי להתקרב למימוש העצמי, חייב האדם לקבל שני תנאים מתאימים להתפתחותו:

1. חופש ולא הפקרות, הורים צריכים לתת לילד את החופש להיות הוא עצמו ולבחור את בחירותיו, אך החופש צריך להיות תחום בגבולות מסוימים - אחרת זוהי הפקרות.
2. הערכה חיובית בלתי מותנית, הערכה חיובית היא קבלת כבוד,

הערכה, הכרה ואהבה מצד אחרים משמעותיים (כמו ההורים). *קרל רוג'רס, פסיכולוג אמריקאי, מאבות הזרם ההומניסטי בפסיכולוגיה עבורי, מימוש עצמי הוא משהו שיש לשאוף אליו אבל הוא בלתי ניתן להשגה וכך צריך שיישאר.

כמה אירועים, פרטיים יותר ופחות, שלמראית עין אין כל קשר ביניהם הם שהובילו אותי לנסות לרדת לעומקו של עניין.

- מפגש חברתי דמוי "פגישת מחזור" שמעמיד מראה מול העיניים. אילו הישגים השגתי ולאן אני הולכת

- החברות/ שותפות בצוות ההיגוי להקמת בית ספר היא אחת מהן. האם אנחנו בתוך התהליך מממשים את עצמנו, מקדמים את השאיפות שלנו ומייצגים נאמנה את היכולות שלנו? הם הכיוון או המקום אליו אנו שואפים להגיע יאפשר לילדינו לממש את עצמם. - שעון הצעדים שלי שכרגע עומד על יעד יומי של 10,000 צעדים.

האם יש סוף לתהליך כזה של צמיחה, של התפתחות? האם אי פעם יגמרו לנו האפשרויות? לעניות דעתי, לא. השונות הזו, בהגדרות, בחלומות, בשאיפות וביכולות היא שמצמיחה אותנו כקהילה והיא זו שתוביל אותנו להישגים.

אומרים שאת הזמן שחולף ואת המהירות בה הוא חולף אנחנו רואים דרך הילדים. פתאום אפשר להשאיר אותם לבד, פתאום אפשר לדרוש מהם, פתאום אפשר לסמוך עליהם... טוב, לא פתאום אבל עדיין התחושה היא שזה קורה ברגע.

אז זהו, הגדולה שלי סיימה בית ספר יסודי ולפתחה עומדים המון דברים חדשים.

אני גאה לומר שכיוון שכור מחצבתה איתן כמו גם ההשתייכות לקהילה היא נרגשת ופתוחה לבאות.

היא שמחה שיהיו עוד ישובים (לא רק קיבוצים), היא רוצה שטח ומקום גדול יותר, היא רוצה להיחשף לאפשרויות נוספות ולהכיר דברים חדשים. מי ייתן ותממש עצמה בכל דרך שתוכל.

כשמיקה נולדה, הזהירו אותנו בטיפת חלב ש"ילד יכול לטבוע גם בעומק 2 ס"מ. זה נכון.

החופש הגדול הוא זמן נפלא עבור הילדים אבל הסיכונים בו גבוהים והפיקוח פחות.

תסבירו, תחפרו, תציקו ואל תוותרו. זו החובה והזכות שלנו כהורים.

תמר דרייבלט

שוכב בלילה כל הדברים האלו חוזרים ועוברים לך בראש. לפעמים אתה חולם ומתעורר מסיטום, ואז היה בכי, והיינו עוזרים זה לזה. יחד עם זאת, אל תחשוב שהייתה אווירת נכאים בקיבוץ הזה. היו הרבה ריקודים שירים ומעשי קונדס. אבל בלילה שנשארו לבד, הזכרונות הטראומטיים עלו.

מה זכור לך ממסע ההעפלה ("הבריחה")?

זכור לי שכדי להערים על הרוסים ששלטו בפולין, הצגנו את עצמנו כיוונים שגורשו ועכשיו הם חוזרים למולדתם. היוונית שבפינו הייתה השפה העברית, ונאמר לנו שעלינו לדבר רק "ביוונית" - עברית. הרוסים לא כל-כך קנו את זה, וחלקם הבחינו היטב שאנו מדברים "לשון קודש", אבל העדיפו להעלים עין. כך הגענו לברטיסלבה, ומשם לגרמניה למינכן. שוב חזרנו להיות "יוונים", ושוב הרוסים חקרו אותנו. הגענו ללנדסברג שהיה בה מחנה עצום של ניצולי שואה. היינו בגרמניה שנה וחצי ואז החל המסע לאיטליה. הדרך היתה קשה מאוד. טיפסנו על הרים מושלגים, אבל לא זכור לי בדיוק איפה היינו, כי בעצם לא אמרו לנו לאן אנחנו הולכים.

באיטליה שוב פעם היינו במחנה המוני של קבוצות המיועדות לעליה. שם הייתה אווירה ארצי-ישראלית, היו פעולות תרבות, ואווירה תנועתית. באיטליה פגשתי את "קבוצת ניצן" שהייתה מיועדת ללכת לבית-זרע (במסגרת תוכנית של חברת נוער עובדת ולומדת). שם עזבתי את קבוצת "טוסייה-אלטמן", כי הסיכוי להשלים את השכלתי קסם לי. הגעתי לארץ יומיים לפני "השבת השחורה". המשך המסלול שלי היה: בית זרע שלוש שנים, אח"כ השתתפות בהגנת יחיעם הנצורה. אח"כ בגזית-חדרה, ואח"כ בטירה. כשנה אחרי שהגעתי לטירה נפגשתי שוב עם החברים מטוסייה-אלטמן (מינה ומשה ירקוני ז"ל, חנקה שורר ז"ל, חיים שורר, שמואל ומרים לייטנר, גניה וזליג ליטבק, ברכה גיבורי ז"ל, ואליהו רזיאל), שהגיעו כהשלמה לקיבוץ גזית, אחרי שהספיקו לשבת שנה במעצר בקפריסין, ולעבור הכשרה בקיבוצים דן והזורע.

ספרי לי קצת על גרעין "ניצן" - מי היו הדמויות הדומיננטיות, מדוע נשארם כל-כך מעטים, וכיצד התקבלה ההחלטה להצטרף לקיבוץ גזית - חדרה?

הגרעין שלנו התגבש בבית-זרע. היינו גרעין די מגובש כבר בבית זרע, אבל לא אהבנו את המקום. לא קיבלנו שם תנאי מגורים סבירים, לא הייתה התחשבות כלפינו בעבודה, וגם הלימודים לא היו מה שהובטח לנו. כאשר היינו צריכים להחליט לאן פנינו מועדות, לאחר השהות ביחיעם, חיפשנו קיבוץ צעיר שעוד לא עלה הקרקע, וכך נפלה הבחירה על הקיבוץ גזית שבחדרה, שחלק מחבריו היו מוכרים לנו מבית-זרע. בין הדמויות שהייתה להם הרבה השפעה בגרעין היה גבריאל שכנר ז"ל, שהתבלט גם בכומר השכנוע שלו, וגם בהופעתו היפה.

היו עוד דמויות מנהיגותיות אבל הם עזבו את הקיבוץ. הגענו לקיבוץ 23 חברים ונשארו רק שמונה. הסיבה העיקרית, לדעתי, לעזיבה הגדולה, היו התנאים הקשים של טירה ושל שנותיה הראשונות של גזית, שאותם תיארת בהרחבה בספר שלי.

שאל ורשם: איתן קליש

בהתייעצות עם עורכת העלון החלטתי להסב את המדור הספרותי למדור שיעסוק בפרקים בהיסטוריה של גזית. המדור יתבסס בעיקר על ראיונות שערכתי והתפרסמו בעלוני הקיבוץ עם חברי גזית.

גרעין "ניצן" - ראיון עם ברכה קדרון (2013)

את קיבוץ גזית הקימו שלושה גרעינים של ניצולי שואה, לאחר שהגרעין הישראלי, הגרעין "הטורקי" התפרק בסוף 1948. היו אלה "גרעין ניצן", "הגרעין הרומני", וגרעין "טוסייה-אלטמן". ברשימה זו אנו מראיינים אחת מחברות גרעין "ניצן" גרעין שהיה מורכב מניצולי שואה. גרעין "ניצן" התאחד עם הגרעין "הרומני" הגיע לבית-זרע, כחברת נוער עובדת ולומדת. לאחר מלחמת השחרור הגרעין הצטרף לקיבוץ גזית שבחדרה, והיה לגרעין השני שעלה על הקרקע (1948) ובנה את גזית אחרי הגרעין הטורקי, עזב. באותה שנה עלה על הקרקע ה"גרעין ע"ש טוסייה-אלטמן", שהיה מורכב כולו מניצולי שואה מפולין והיה הגרעין השלישי שהגיע לגזית, והיה מורכב כולו מניצולי שואה.

איך את מסבירה את התופעה הזו של ייסוד קיבוצים על אדמת פולין מיד אחרי המלחמה?

אחרי המלחמה הסתובבו בפולין המון נערים ונערות שחיפשו בית. הם יצאו מהמחנות, מהיערות, ממקומות המחבוא, והיו בודדים לגמרי. בדרך כלל לא נשאר ממשפחתם הקרובה ולרוב גם הרחוקה אף אחד (מכל משפחתי נשארה בחיים קרובה אחת שאביה ואבי היו בני דודים). הם חזרו לעיירה שלהם ונפגשו בגויים ששאנו אותם. ב"קיבוצים" האלו הם מצאו בית, חום, חברותא צעירה, מדריכים בוגרים, וחזון ארצישראלי. מה שמשך אותי ל"קיבוץ" הזה (טוסייה-אלטמן), הייתה קודם כל הידיעה שרק כך אני אוכל לעלות לארץ-ישראל. הסביבה החברתית שלי לא התכוונה לעלות ארצה. למרות שהייתה לי משרה טובה בבנק, לא רציתי להמשיך לחיות באוקראינה האנטישמית, וכשהתפטרתי, אמרתי למנהל הבנק שלי, אחרי שחקר אותי, שהחזון שלי הוא לעלות לא"י. אני הגעתי למפגש הראשון עם הקיבוץ, אחרי שחברתי שכנעה אותי שדרך הקיבוץ אפשר להגיע לארץ.

האם היה לך רקע תנועתי כלשהו?

בכלל לא. עברית ידעתי מביה"ס העברי אליו הלכתי בילדותי. היה לי קצת קשה לוותר על כל רכושי (עבדתי שנה בבנק לפני כן), אבל המדריך שכנע אותי, והחברותא קסמה לי (הייתי בת 16 בסה"כ) ונקלטתי מהר בקבוץ. הייתי אחראית על החולים, וכך נוצרו מהר קשרים עם החברים.

מה היה מצבם של האנשים שלכם? את כותבת (בספר שלך) ש"נערים, ובעיקר נערות, היו נתקפים פרצי זעם ובכי והיה צריך לשבת שעות ולנחם, ללטף ולהרגיע."

רוב האנשים היו במצב לא טוב, מבחינה פיזית. בעיות של ריאות בעיקר. לא הייתי אומרת שהיו אצלנו אנשים שהיו ממש במצב נפשי קשה. היינו נערים בני 16-17, שמצאו את עצמם לגמרי לבד בעולם. אמנם היה לנו מדריך והיה ה"יחד". אך אנשים איבדו את כל משפחתם, אנשים עברו חוויות מאד קשות במלחמה, וכשאתה

אז מה רואים - אסתר לבנון מורדוך

NEXT TV | HOT VOD | HOT HBO

אב, אם, בן

גם זו סדרה שבמרכזה לכאורה יחסי משפחה לאחר שבר רב שנים בזוגיות, כשבתו בן, הפעם בוגר, אך לא פחת מסובך. גם סדרה זו היא מבית היוצר של ה-BBC ובמרכזה השחקן האמריקאי הפופולרי, ריצ'רד גיר. אך בניגוד לדרמה המשפחתית הקודמת, הפעם יש ערך מוסף, של היבטים פוליטיים, של יחסי הון, שלטון, עתון. לחלק הזה בסדרה יש משמעויות שממש צריכות להדליק אצלנו נורות אדומות של השוואות.

הדמות הראשית במיני-סדרה זו הוא טייקון שעושה שימוש בידע שלו, של עיתונו, על סודות של אחרים. הוא מכיר את כל הלכלוכים והסודות מאחורי הקלעים, יש לו מידע על פוליטיקאים ואנשי עסקים שהם היו מעדיפים שאיש לא יידע, והוא עושה בו שימוש לצרכיו ולטובת האימפריה שלו, ובעיקר לטובת שליטה בסדר היום ובהמלכת פוליטיקאים שרצויים לו. הוא משתמש בכשרונו המניפולטיבי גם בקרב המשפחת. האם, קתרין, חיה בנפרד מהאב כבר שנים, והיחסים העכורים ביניהם הרחיקו את הבן, קיידן, ממנה והיא רק רוצה להתקרב אליו שוב.

הסדרה "אם, אב ובן" מעמידה משולש, בנאלי לכאורה, ומציגה עד כמה מורכב זה יכול להיות. היא סדרה שעוסקת בדילמות, כמו מה חשוב יותר - המשפחה או העסקים, ומה קורה כשהבן שלך לא מנהל היטב את העסק שלך; היא משרטטת את האימהות האבודה של אישה שבנה הורחק ממנה על ידי מי שהיה פעם אהבת חייה, והיא מציגה את התוצר של כל אלה - ילד מתוסכל, שגדל למבוגר אבוד ומבולבל, שרק רוצה להרשים ולרצות את אביו. ילד/צעיר שאמו לא נוכחת בחייו והחום שרק היא יכולה לתת לו הופך לחסך משמעותי, ובשל כך הוא מחפש פיצוי במקומות אחרים.

ריצ'רד גיר מבצע את התפקיד עם הקרנת עצמה וכוח, שבאים מהשקט ומהאיפוק שלו. (אבל באמת היו רגעים שפניו ודמותו התמזגו לי בדמיון עם נוני מוזס). גם הלן מקרורי, השחקנית בתפקיד האם, עושה תפקיד נהדר. היא האישה שמתרחקת מאוד הזרקורים, זאת שלא מוכנה לשחק לפי הכללים של "מה יגידו" ונשארת נאמנה לעצמה ומנסה לקרב אליה את בנה, שמתחילת הסדרה, בעקבות ארוע קשה, עובר תהליך מרתק, וגם פה הפגנת משחק מרשימה.

בניגוד לסדרה הקודמת, "ד"ר פוסטר", שעליה היה קונסנזוס ביקורתי חיובי, הרי על הסדרה "אב אם בן" היו הדעות חלוקות, משבחים רבים ועד אכזבה. לכן, אתם/ן תשפטו.

וכדאי להזכיר שוב, שאמנם הדרמה המשפחתית סוחפת אותנו אבל ממש חשוב לשים לב לניואנסים הפוליטיים שמהדהדים אקטואליה מהעולם ומכאן.

הפעם, בשל העדרות הטור מהעלון הקודם, הרשיתי לעצמי להרחיב מעט.

ד"ר פוסטר - (שתי עונות בנות 5 פרקים כ"א)

הכל מתחיל עם שערה בלונדינית אחת על הצעיף של בעלה. ג'מה פוסטר, רופאה, מוצאת אותה בתחילת העונה הראשונה של "דוקטור פוסטר" הבריטית (BBC), מה שמאלץ אותה להחליט איזו פנייה היא לוקחת: האם היא משלימה עם ההנחה שהשערה הזאת שייכת לקולגה של בעלה או לאחת החברות המשותפות שלהם, או שהיא מחליטה לחשוש שבעלה בוגד בה, מה שעלול להכניס את החיים הנוחים שלה לסחרור שאין ממנו חזרה. כך אנו מקבלים דרמה מתח אמוציונאלית, עם הפינות הכי מכוונות ואפלות של הנפש האנושית - קנאה, בגידה, מרירות ונקמה.

כאמור, זה מתחיל כמו דרמה ממוצעת על בגידה אבל ד"ר פוסטר (השחקנית סורן ג'ונס שפשוט מהממת בתפקיד, והיא גם השחקנית בדרמה ההיסטורית-נשית שעליה אמליץ בהמשך) היא לא האשה הנבגדת הסטנדרטית. באופן טבעי הצופה אולי נוטה לקחת את הצד שלה, אבל מהר מאוד מתברר שהיא ובעלה הם יריבים שווי-ערך במשחק האכזרי הזה. בסדרה אנחנו פוגשים דמויות נוספות, מענינות, שחיהן נארגים וצובעים את העלילה הראשית בעוד גוונים. הכתיבה המצוינת והמשחק המאופק הופכים את האלמנט המותחני שב"ד"ר פוסטר" למעניין במיוחד.

צריך להזכיר שהעונה הראשונה שודרה כאן כבר לפני 3 שנים, אבל מי שהחמיץ (או שכח/ה) זו הזדמנות לבלוע את שתי העונות ברצף, כמו לקרוא ספר מעולה.

העונה השנייה מוצאת את ג'מה שנתיים אחרי הסערה, לאחר שלכאורה העניינים נרגעו וכל אחד מצא את מקומו ואת המשך חייו. אבל אז חלה תפנית והכל חוזר לסעור ולתסוס. והכי חשוב להבין שבאמצע, בין האוהבים לשעבר והעוינים בהווה, מצוי הבן המתבגר שלהם. מצבו מסובך, ודמותו משמעותית ביותר.

הבעייתיות של דמות הגבורה, שכאמור אנו עשויים, כביכול, להיות לצידיה, הם אחד האלמנטים המיוחדים בסדרה. היא לא בוחלת באמצעים ומפגינה לא פעם שיקול דעת מעורער, פעמים רבות על חשבון הבן שלה, למשל. היא מאופקת וקרת רוח מצד אחד ומצד שני אימפולסיבית, נבזית ונקמנית. לכן העלילה הולכת ומסלימה, והחיכוך הזה בין עלילה שנראית כל כך ריאלית עד שהיא יכולה לקרות גם לכם, ובין האירועים ההזויים שמתרחשים בה בפועל, מטריד מאוד.

אמנם יש כמה רגעים שהם על סף גלישה למלודרמה, אבל הם לא פוגמים כלל בהנאה שבכניסה לעולמה הזועם והמסעיר של דוקטור פוסטר.

בשתי העונות, שיחד מהוות מעין מיני סדרה, "ד"ר פוסטר" מרתקת. היא מציגה דמויות מורכבות ונרטיב לא שגרתי על צדק, אהבה ובריאות נפשית ובעיקר על הרעיון של שכר ועונש. הסדרה זכתה בהרבה שבחים ופרסים, ומוצגת במקביל (בשידורים חוזרים) גם ב-BBC, כור מחצבתה.

אז מה רואים - אסתר לבנון מורדוך

ג'נטלמן ג'ק

ג'נטלמן ג'ק היא סדרת דרמה היסטורית בריטית-אמריקאית שמתרחשת בשנת 1832. הגיבורה היא אן ליסטר, בעלת קרקעות ותעשיית, דמות אמיתית מההסטוריה, שעל יומניה מבוססת הסדרה.

אפשר לחשוב שהיה קל להיות לסבית במאה ה-19, כמובן שלא. ובכל זאת נוצרה דרמה תקופתית שמתרחשת במאה ה-19 ואינה כבדה - אלא מצחיקה, קלילה ועל הדרך גם פמיניסטית. היא מבוססת, כאמור, על סיפורה האמיתית של אן ליסטר, שהיום נוהגים להתייחס אליה בתור "הלסבית המודרנית הראשונה" שלא יצאה מגדרה כדי להסתיר את הרומנים שלה או את זהותה המינית.

דמותה של ליסטר כיכבה בלא מעט סרטים וספרים שנכתבו בעקבות היומנים שלה, בהם תיעדה באובססיות את החיים המקצועיים והאישיים הסוערים שלה. את החלקים העסיסיים יותר, שמתארים סקס סוער עם נשים, כתבה ליסטר באופן מרומז, בקוד, שהצריך פיענוח על ידי היסטוריוניות. אלה ראו בכך הוכחה כמעט יחידה לכך שנשים בתקופתה של ליסטר הצליחו, למרות הרדיפות והקשיים, לנהל יחסים רומנטיים ומיניים אחת עם השנייה, וקטעי היומן האלה גם הדגימו את המחיר שהן שילמו על כך.

השחקנית הבריטית סוראן ג'ונס (מ"ד"ר פוסטר") מגלמת את ליסטר, שאחד הכינויים שלה על ידי שכניה הוא היה "ג'נטלמן ג'ק", מכיוון שהיא מתלבשת כמו גבר ומתנהגת כמו גבר, מה שבולט במיוחד בתקופה בה החלוקה המגדרית הייתה מעט יותר נוקשה מהיום. או כמו שאן בעצמה אומרת בפרק הראשון - לאנשים ששוכרים ממנה את האדמות ישנה זכות הצבעה, ולה לא.

כבעלת אדמות היא אשת עסקים ממולחת ובטוחה בעצמה שלא נותנת לעובדה שהיא אישה להפריע לה, ובחיייה הפרטיים היא רומנטיקנית שבורת לב - כי כל המאהבות שלה נוטשות אותה כדי להינשא לגבר, כפי שהיה נהוג באותה התקופה. היא, לעומתן, לא מוכנה לקחת חלק בהצגה הזאת, ומפנטזת להינשא לאישה.

במציאות, כפי שקל מאוד להבין, ליסטר חוותה לא מעט הטרדות ועוינות בגלל ההעדפות המיניות שלה וההתנהגות ה"לא נשית" שלה. בסדרה, לפחות בינתיים, הדברים האלה מוזכרים בעדינות והאווירה הכללית מחוייבת לקלילות, עם אתגרות רומנטיות-ארוטיות, ועם הערות אירוניות שהדמות מפנה למצלמה מדי פעם.

לאחרונה גילינו שניר אלרגי לבוטנים ברמה מסכנת חיים
אנו פונים אליכם לעזור לנו
ולשמור על סביבה נקיה עבורו
נשמח עם תמנעו מלהכניס לגני השעשועים
מזון המכיל בוטנים (כולל במבה)

תודה על שיתוף הפעולה !
משפחת כהן - ארי נופר אור וניר

עוד בעניין...

עכשיו כשעונת הברכה החלה נשמח אם תעזרו לנו לשמור על ניר שלנו ותמשיכו להימנע מלהביא מוצרים המכילים בוטנים למקומות הציבוריים בהם מסתובבים ילדים, כמו גן השעשועים מתחת לספריה, בריכת השחייה, גן המשחקים בגן וכדומה. המזונות המכילים העיקרים של בוטנים הם במבה וחמאת בוטנים שגם נשארים דבוקים בכל מקום שנוגעים לאורך זמן רב. תודה רבה לכול החברים והחברות שעוזרים, מיעצים ומתחשבים בנו המון, כל אחד שמתייחס זה מאוד מחמם את הלב לדעת שיש לנו קהילה כזו תומכת.

טעימה וחגיגית...

מתבנית האפייה, להכניס בזהירות פנימה ולהדק מסביב (הבצק צריך לכסות רק את תחתית התבנית ולא לעלות לשוליים). את שאר הבצק לרדד לעלה ולהניח על תבנית תנור המצופה בנייר אפיה. להכניס את התבניות עם הבצק ל-10 דקות לפריזר או למקרר לצינון. 3. לאפות את שתי התבניות בסביבות 15 דקות בחום 180 מעלות או עד שהבצק מזהיב, ולקרר אותן על השיש.

4. **למקצרי הדרך שמכניס תחתית מעוגיות** לטחון את העוגיות במעבד מזון עד שהופכות לפרורים גסים (טחינה ארוכה תהפוך אותם לאבקה), לערבב היטב עם החמאה המומסת ולהדק היטב את התערובת של הפירורים הלחים לתחתית תבנית האפייה (להידוק אפשר להיעזר בכוס זכוכית עם תחתית ישרה). להכניס את התבנית לפריזר ל-10 דקות.

5. **הכנת קרם הגבינה** במיקסר מקציפים את השמנת המתוקה, הסוכר והאינסטנט פודינג עד שמתקבל קרם יציב. מוסיפים לקערה את גבינות השמנת, השמנת החמוצה, תמצית הוניל וגרידת הלימון ומערבבים הכל בעדינות לקרם חלק. 6. שופכים את קרם הגבינה לתבנית עם תחתית הבצק/עוגיות ומקררים לפחות ל-5 שעות. 7. את שארית הבצק האפוי (או העוגיות שנותרו) לטחון או לפורר ביד לפירורים גסים ולשמור בכלי סגור.

8. **ההגשה הקלאסית** לפני ההגשה, לעבור עם סכין ישרה סביב שולי התבנית ולחלץ בזהירות את העוגה מהשוליים המתפרקות ולפזר שכבת פירורים לקישוט העוגה. לדעתי הכי טעים לקשט עם פירות, עם או ללא הפירורים, מה שבטוח שבכל קישוט שתבחרו היא תצא טעימה מאד וחגיגית.

**קיץ מתוק וקריר לכולנו.
כרמל דרור (אשל)**

עוגת גבינה פירורים

חג שבועות אמנם כבר חלף לו, אבל עוגות גבינה קרה תמיד באות טוב לא רק בחג והולכות מעולה עם בשילוב עם פירות קיץ צבעוניים ומתוקים. אני אוהבת את המתכון הזה כי הוא מאד קל להכנה, תמיד מצליח וקוצר מלא מחמאות ובעיקר בגלל שיוצאת עוגה באמת מושלמת - קלילה, לא מתוקה מידי וחגיגית מאד. בעוגה אין ג'לטין (במקומו אינסטנט פודינג) וחשוב לקרר אותה לפחות 5 שעות לפני ההגשה כדי שתתייצב היטב. לעוגה שני שלבים - קודם מכינים את הבצק לתחתית שחלקו יישמש לפירורים שמפזרים על העוגה אחרי שהתייצבה. בשלב השני מכינים את קרם הגבינה אותו שופכים על התחתית שהתקררה. למי שמתעצל להכין בצק ולהדליק תנור בחום הזה, אפשר לעשות קיצור דרך ולטחון עוגיות איכותיות שישמשו גם להכנת התחתית וגם לציפוי הפירורים.

מצרכים: (לתבנית מתפרקת עגולה גודל 26 או תבנית פיירקס מלבנית)

לבצק פירורים

- 200 גרם חמאה
- 200 גרם קמח (כוס וחצי פחות כף)
- 2 חלמונים
- 2 כפות סוכר
- 1/4 כוס שקדים טחונים
- גרידת לימון (לא חובה, אך בעיני מוסיף המון טעם לבצק)
- קורט מלח
- לתחתית פירורי עוגיות (במקום הבצק)
- 200 גרם עוגיות חמאה איכותיות, או עוגיות לוטוס אפשר גם אוראו (+ חצי חבילה נוספת לציפוי הפירורים)
- 100 גרם חמאה מומסת

לקרם גבינה

- 2 מיכלים שמנת מתוקה להקצפה (38% שומן)
- חבילה וחצי אינסטנט פודינג וניל
- 2 גביעי גבינת שמנת (אני משתמשת ב-16% ויוצא מצוין, אפשר כמובן גם 30%)
- 2 גביעי שמנת חמוצה
- 3/4 כוס סוכר
- 1/2 כפית תמצית וניל איכותית
- גרידה מלימון אחד או תפוז
- לקישוט** - פירות העונה: קיווי, משמשים, נקטרינות, דובדבנים, ענבים

הכנה:

1. **הכנת הבצק** - במעבד מזון, במיקסר עם וו גיטרה או ידנית לעבד את כל המצרכים עד שמתקבל בצק רך ולא דביק (אפשר להוסיף מעט קמח). לקרר אותו חצי שעה.
2. **לחלק את הבצק לשני חלקים** - 3/4 (לתחתית) ו-1/4 (לפירורים), לרדד את החלק של התחתית לעלה עגול מעט גדול